

ADWOKAT

Zygmunt Horodyski

Projekt

z dnia 27 kwietnia 2026 r.

Zatwierdzony przez

**UCHWAŁA NR
RADY MIEJSKIEJ W DREZDENKU**

z dnia 2026 r.

Druk nr 213/26-
poprawiony

w sprawie rozpatrzenia skargi na działania Dyrekcji Publicznego Przedszkola w Dreźnie

Na podstawie art. 18 ust. 2 pkt 15 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2025 r. poz. 1153 ze zm.) w związku z art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz.U. z 2025 r., poz. 1691), uchwala się, co następuje:

§ 1. Skargę z dnia 4 marca 2026 roku na Dyrektora Publicznego Przedszkola w Dreźnie uznaje się za bezzasadną. Powody podjęcia tej decyzji znajdują się w uzasadnieniu do uchwały.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Przewodniczącemu Rady Miejskiej Dreznika, zobowiązując go do poinformowania skarżącego o sposobie załatwienia sprawy.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Rady
Miejskiej

Sebastian Dukaczewski

UZASADNIENIE

W dniu 4 marca 2026 roku do Rady Miejskiej w Drezdenku wpłynęła skarga na działania Dyrekcji Publicznego Przedszkola w Drezdenku. Skarżący zarzucił Dyrektorowi utrudnianie wykonywania władzy rodzicielskiej oraz nienależyte wykonywanie obowiązków przez placówkę. Z treści skargi wynika, iż skarżący, któremu przysługuje pełnia władzy rodzicielskiej, upoważnił swoich rodziców, a dziadków dziecka do jego odbioru z przedszkola. Dziecko nie zostało wydane, co zdaniem skarżącego narusza jego prawa, jest działaniem sprzecznym z treścią art. 97 § 1 k.r.o. Takie działania zdaniem skarżącego są naruszeniem dóbr osobistych, czci i godności rodzica. Dodatkowo zarzucił, iż pozostawiony przez niego dokument, zgoda na wydanie dziecka, do podpisu matce został przetworzony niezgodnie z jego wolą.

Komisja zwróciła się do Burmistrza Drezdenka i Dyrektora Przedszkola celem zajęcia stanowiska, co do zarzutów skarżącego. Z odpowiedzi jasno wynika, iż odmowa wydania dziecka była następstwem sprzeciwu matki dziecka, która nie zgodziła się na jego wydanie dziecku dziadkom. Obydwoje rodzice mają pełnię władzy rodzicielskiej. Z treści zaś statutu przedszkola wynika, iż zgoda na odebranie dziecka musi być udzielona przez obydwójce rodziców.

Wbrew temu co twierdzi skarżący z treści art. 97 § 1 k.r.o. nie wynika, iż skarżący ma prawo upoważniania dowolnej osoby do odbioru dziecka i może je realizować bez zgody drugiego z rodziców, a mianowicie matki dziecka. Z art. 97 § 2 k.r.o. wynika „*Jednakże o istotnych sprawach dziecka rodzice rozstrzygają wspólnie; w braku porozumienia między nimi rozstrzyga sąd opiekuńczy.*” Kwestia, które ze spraw są istotne nie została zdefiniowana przez ustawodawcę lecz nie ulega wątpliwości, że w przypadku gdy rodzice nie mieszkają razem, to opieka nad dzieckiem jest powierzona jednemu z rodziców, podobnie rzecz ma się z dalszym powierzeniem opieki, nawet na czas pomiędzy odbiorem z przedszkola a powrotem rodzica z pracy. W doktrynie przyjmuje się, iż kwestie związane z przyprowadzaniem i odbieraniem dzieci z przedszkola powinny być szczegółowo uregulowane w treści statutu. Jeżeli zgodnie z zasadami określonymi w statucie rodzice pisemnie upoważniają określone osoby do odbierania dziecka z przedszkola, to placówka ta nie ma prawa powierzyć opieki nad nim nikomu innemu, lecz wyłącznie osobom upoważnionym. Regulacje statutowe powinny określać katalog osób uprawnionych do odbioru dziecka z przedszkola i sytuacje, kiedy określone podmioty mogą realizować owo uprawnienie. Upoważnienie powinno zawierać podpisy obojga rodziców (prawnych opiekunów), jeżeli obojgu przysługuje władza rodzicielska. Jeżeli tylko jednemu, zobligowane jest dostarczyć wyrok sądu dotyczący władzy rodzicielskiej nad dzieckiem. Upoważnienie następuje poprzez udzielenie pełnomocnictwa w formie pisemnej, z podaniem danych osoby odbierającej dziecko (wraz z jej numerem dowodu osobistego) i ze wskazaniem terminu obowiązywania tego upoważnienia. Nauczyciel z kolei zobowiązany jest do wylegitymowania tej osoby na podstawie dowodu osobistego. Upoważnienie pozostaje w dokumentacji przedszkola. Może ono zostać w każdej chwili odwołane lub zmienione.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji uznała, iż jest niewłaściwa do rozpatrywania skargi w części naruszenia dóbr osobistych, nie sposób jednak nie zauważyć, iż opis naruszenia, jego konsekwencje są bardzo subiektywne i trudno je przyjąć za uzasadnione. Jeśli wolą skarżącego będzie dochodzenie tych roszczeń to powinien podjąć odpowiednie środki przed sądami powszechnymi.

Przechodząc do rzekomej utraty dokumentu z winy pracowników przedszkola, co miało spowodować wyciek danych osobowych skarżącego stwierdzić należy, iż wszystkie dane są przechowywane w sposób prawidłowy, przetwarzane zgodnie z ustawą. Skarżący miał pozostawić w przedszkolu projekt upoważnienia z prośbą o jego przekazanie matce dziecka do podpisu, co zostało wykonane. To co zrobiła matka dziecka z owym projektem pozostaje po za sferą obowiązków administratora danych. Faktycznie takie dane, jak imię i nazwisko ojca dziecka, istnieją w przedszkolu i są właściwie przechowywane.

Komisja Skarg, Wniosków i Petycji, stwierdziła, że Dyrektorka Przedszkola kierowała się przede wszystkim dobrem dziecka i podjęła wszelkie starania, aby uniknąć tego typu sytuacji w przyszłości.

Wobec powyższego Komisja Skarg, Wniosków i Petycji zarekomendowała Radzie Miejskiej Drezdenka uznanie skargi na Dyrektora za bezzasadną. Rada Miejska w Drezdenku podzieliła zdanie Komisji.

Nadto poucza się, iż zgodnie z treścią art. 239 § 1 k.p.a. w przypadku gdy skarżący ponowi skargę bez wskazania nowych okoliczności – organ właściwy do jej rozpatrzenia może podtrzymać swoje poprzednie stanowisko z odpowiednią adnotacją w aktach sprawy – bez zawiadamiania skarżącego.